

Publicerad 2009-10-05 21:29 av PPQ

män är djur har någon sagt, den bästa utav världar har en annan sagt...vad är människan undrar jag?

ett djur

Det är så uppenbart

Det är så självklart

Men våra egna lögnar har vi tillslut börjat tro på

Se hur det då kan gå

Vi trodde inte att det fanns

Men det ruvar i dunklet och det kommer ta sin chans

Någonting växer i mig

Något som vill kasta sig över dig

Jag antar att det är ett djur

En varelse som rymt från sin bur

Överallt så kan vi se det

Ser du inte men att se det mest uppenbara är inte alltid så lätt

Man ser inte träden för all skog

Det var en illusion, du lever så varför tror du att det dog?

Det går inte att radera ut

Det är dess natur och det tar över tillslut

Någonting kommer över mig

En drift som kommer att ta dig

Och jag antar att det är ett förrymt djur

Du har sett det förr eller hur?

Det har alltid funnits där du har bara glömt

Utan att tänka efter har du inte sett vad sanningen gömt

Det stod ju där klart och tydligt

Ändå så trodde du att årtusenden hade tämjat och gjort det lydigt

Tänk att det inte dukade under

Självbedrägeriet har onekligen sina stunder

Något växer sig stort och fångar mig

Något som kommer efter dig

Något som civilisationen försökt hålla tillbaka med en mur

Ett tillbaka tryckt men långt ifrån utrotat och försvagat djur

Inget kan längre få mig att tro att det inte längre finns kvar

Jag har sett det, jag vet att det finns och jag vet var

Du hörde tydliga steg och sen hävdar du att du inte märkte att någon kom
Förlåt detta väsen för att det inte gick att bryta ner och forma om
Som om det inte gick att se allt som krävdes var att se des sanna form
Men det kändes bättre att se det som ett pestsmitat fartyg som förlöst i en storm

Någonting blir stort och reser sig
Någonting som får allt starkare inflytande över mig
Det är dess natur och det kommer att hinna i fatt dig
Ibland tenderar det till ha påminna om ett rovdjur
Otämbart, men hanterbart om man har tur

Något reser sig i sin fulla längd dess skugga faller över mig
Det vill smaka dig, fånga dig, bemästra dig och äga dig
En djävul, en drift, en urkraft eller helt enkelt bara ett djur
Se så enkelt det tar sig över det civiliserades skyddsmur

Vad var det som skymtade förbi i spegelbilden då de såg vad de vill se
Och när de tittade till igen så undrade de hur det kunde ske
En förödelse, ett landskap som brutits ner
En världsordning som inte längre finns vad är det du ser?
Om vi bara kunde förstå kanske vi kunde försonas i stället för att härska och tämja
Jag undrar vad dessa lögnen och all denna förnekelse egentligen ska främja?

"Lögnen är... lögnen är? Lögnen är en del av vår historia.... Det har funnits där hela tiden.. och vi har
hanterat det genom omskrivningar, genom att se det ur andra perspektiv... bortförklaringar...offer för
omständigheterna... lögnen är...vad?... lögnen är vi...vad är vi? Vad är du och jag?"

"Arbete ger frihet" "Arbete ger frihet....arbete ger ingen möjlighet att lyfta blicken och se allt... tänka efter
själv och reflektera... sakta nå insikt...arbete ger frihet...en frihet som är en lögn...vad är lögnen? Vad är
sanningen?"

"Driften... Sigmund Freud...sanningen är en lögn som vi väljer att inte genomsåda...sanningen är...? Vem är
du? Vem är du? En lögn...en sanning som du vägrar att se... en historia som aldrig berättats...en historia
skrivet av vem?"

"Lögnen är? Vad är sanningen Arbetet håller de syndiga tankarna borta... vi är inget annat än djur... vi är
grottmänniskor...vi är...vad? En själ...vi är...civiliserade...vi är lögnen som vi själva skapat... arbete håller
synden borta... vilken tes...vi tror oss vara den lögn vi skapat och förfäras över den sanning som vi alla bär
inom oss...män är? Kvinnor...dessa kvinnor...män är? Lögnen... människan är? Människan är lögnen....och
vad är sanningen?"

Voltair... upplysningen... revolutionen...spår av sanningar? Spår av tankar... den upplysta tiden...
naturalism...sanningen? Spår av kaos...anarki... sanningen är..... i den bästa av världar....candid....de
sade...sanningen är...i den bästa av världar... sanningen är...vi lever i de bästa av världar och således kan det
aldrig något vara fel... det är kontentan...sanningen är en lögn som vi vägrar genomskåda..."

"Drifterna... det undermedvetna.. Freud.....sanningen är lögnen som vi väljer att inte genomskåda...vilken
lögn är du? Vilken sanning är du? Vilken historia har du som människa och vad i vår historia är sanning?
Big bang...ahh... sanningen är den lögn som vi väljer att inte genomskåda... tack för att jag fick uppta er tid...
besöka er och hålla denna föreläsning... tack..."

Jag kan känna hur det kommer och hur det hinner upp mig
Utan att egentligen veta så vet du vad som kommer hända dig
Civilisation är en motvikt men inte Civilisationen kan inte utplåna detta djur
Så länge hjärtat slår lever det, det följer bara dess natur

Så vem ska vi egentligen klandra?
Som om vi inte kunnat tala om sanningen för varandra
Bär vi inte skuld till vårt eget öde? Varför inte leva med det
Då kanske vi kunde vara de vi är, då kanske vi kunde bli ett
Se den splittring som det skapat och till vilken nytta då?
Vi skulle inte behöva trycka tillbaka allt utan låta det finnas, acceptera och förstå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten